

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatele **LE CYGNE SPORTIF GROUPE a.s.** se sídlem Praha 4-Vinohrady, Závěšova 66/13, proti odpůrci **Statutárnímu městu Karviná** se sídlem Karviná-Fryštát, Fryštátská 72/1, v řízení zastoupenému JUDr. Janem Marečkem, advokátem se sídlem Praha 2, Na Švihance 1, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy,

t a k t o :

I. Návrh, aby soud zrušil část změny č. 9 Územního plánu obce Karviná, pokud jí byla provedena změna funkčního využití části urbanizované zóny centrální (U-C), jejího sektoru ochranného pásma (U-Cb), tak, že byla vymezena přestavbová plocha 9/P1, se **zamítá**.

II. Navrhovatel je **povinen** zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 5.078,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jana Marečka, advokáta se sídlem Praha 2, Na Švihance 1.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Navrhovatel se podaným návrhem domáhal zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 9 Územního plánu obce Karviná (kdy jakkoli se návrh obsahově týká toliko části tohoto opatření obecné povahy, navrhovatel se výslovně domáhal zrušení opatření obecné povahy jako celku). Své námítky navrhovatel směřuje k části tohoto opatření obecné povahy (dále jen „OOP“), kterou byla provedena změna funkčního využití části urbanizované zóny centrální (U-C), jejího sektoru ochranného pásma (U-Cb), vymezené tř. 17. listopadu, ul. Karola Šliwky a ul. Poštovní, tak, že byla vymezena přestavbová plocha 9/P1 určená pro výstavbu objektu multifunkčního centra na místě dosavadního veřejného parkoviště u obchodního domu PRIOR (dále jen „OD PRIOR“).

Jako vlastník pozemku parc. č. 569/1 v k.ú. Karviná-město a na něm umístěné stavby č.p. 23 (obchodního domu PRIOR) namítá, že:

- 1) napadeným OOP nebylo řádně rozhodnuto o navrhovatelových námítkách uplatněných při veřejném projednávání návrhu OOP dne 25.6.2010. Odpůrce totiž navrhovatelovo vyjádření posoudil jen jako připomínky a v napadeném OOP o námítkách navrhovatele nerozhodl. Navrhovatel přitom dovozuje, že změna funkčního využití pozemku parc. č. 551 v k.ú. Karviná-město (přestavbové plochy 9/P1) se přímo dotýká jeho vlastnických práv ke stavbě OD PRIOR, a to z důvodů níže uvedených;
- 2) napadené OOP umožňuje na přestavbové ploše 9/P1 umístit stavbu multifunkčního centra, kterým bude tato plocha prakticky celá zastavěna a je tak podle navrhovatele vyloučeno, aby v rámci realizace stavebního záměru zůstala alespoň část dosavadních parkovacích míst zachována pro potřeby zákazníků OD PRIOR. Ti nebudou mít podle navrhovatele možnost v přijatelné docházkové vzdálenosti od OD PRIOR zaparkovat své vozidlo, což se podle navrhovatele projeví v poklesu zájmu o služby OD PRIOR a tím v poklesu tržeb. Ve vztahu k OD PRIOR budou zlikvidovány příslušné plochy dopravní infrastruktury. Zde navrhovatel odkazuje na § 6 odst. 1, 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OPVÚ“). Dále dle § 2 odst. 5 písm. a) OPVÚ se stavební pozemek vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání. Jakkoli si je navrhovatel vědom toho, že není vlastníkem pozemku parc. č. 551 v k.ú. Karviná-město, ovšem díky tomu, že komunikace a parkovací stání tam umístěná jsou veřejnými, může je každý užívat obvyklým způsobem a k účelům, k nimž jsou určeny [zde navrhovatel odkazuje na § 19 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“)]. Navrhovatel má za to, že pokud napadené OOP uvažuje o likvidaci veřejného parkoviště, bylo povinností odpůrce zabývat se otázkou, jak bude toto parkoviště nahrazeno a – není-li s náhradou počítáno – jaký vliv bude mít změna využití pozemku na okolí. Pokud byl navrhovatel s poukazem na § 5 odst. 2 vyhl. č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TPS“), odkázán na územní řízení, pak dle tohoto ustanovení budou v územním řízení řešeny možnosti parkování pro nově umísťovanou stavbu multifunkčního centra, nikoli pro OD PRIOR;

- 3) napadené OOP umožňuje na přestavbové ploše 9/P1 realizovat stavbu multifunkčního centra, které by mělo být díky velikosti zastavěné plochy umístěno v bezprostřední blízkosti OD PRIOR,
 - a) který tak ztratí punc dominantnosti stavby tohoto druhu v území;
 - b) který bude ohrožen nebezpečím přenosu požáru, nebezpečím nadměrného hluku a znečištěným ovzduším, což (spolu s likvidací rozsáhlé vzrostlé zeleně kolem stávajících parkovacích stání) bude znamenat zhoršení pohody a klidu při pohybu osob v této lokalitě, a to i v souvislosti s návštěvou OD PRIOR;
- 4) z odůvodnění OOP není zřejmé, jak vytváří předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území, zejm. jak respektuje cíl dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, resp. jak koordinuje veřejné a soukromé záměry změn v území, napadené OOP nerespektuje stávající charakter a hodnoty území [§ 18, § 19 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „stav. zák.“)];
- 5) odpůrce při vyhodnocení změny z hledisek státní památkové péče vycházel z koordinovaného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „krajský úřad“), ovšem podle navrhovatele je orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska podle zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „pam. zák.“), Magistrát města Karviné;
- 6) napadené OOP při vymezení přestavbové plochy 9/P1 vytváří podmínky pro likvidaci zeleně, které je ve městě takový nedostatek. To je však v rozporu s Nařízením Moravskoslezského kraje č. 1/2009, kterým se vydává Krajský integrovaný program ke zlepšení kvality ovzduší Moravskoslezského kraje. Zde navrhovatel zdůrazňuje i ust. § 20 odst. 1 OPVÚ;
- 7) odpůrce při vyhodnocení změny z hledisek ochrany životního prostředí vycházel opět ze závazného stanoviska krajského úřadu, kdy však nelze přehlížet stanovisko České inspekce životního prostředí, která dospěla k závěru uplatněnému navrhovatelem jako návrhový bod 6);
- 8) souběžně s napadeným OOP byla pořizována i Změna č. 3 územního plánu zóny Karviná-Fryštát, kde Národní památkový ústav vydal podle § 32 pam. zák. stanovisko, podle něhož je změna určení předmětné plochy z hlediska zájmů památkové péče neakceptovatelná. Odborné stanovisko vydal NPÚ i v již probíhajícím řízení o umístění stavby;
- 9) dle § 7 odst. 2 OPVÚ se pro každé 2 ha zastavitelné plochy občanského vybavení vymezuje v souvislosti s touto plochou související plocha veřejného prostranství o výměře min. 1.000 m². Z napadeného OOP však nelze zjistit, zda a kde byla taková plocha vymezena;
- 10) dle § 20 odst. 4 OPVÚ se pozemek vymezuje tak, aby svými vlastnostmi umožňoval umístění, realizaci a užívání stavby pro daný účel a aby byl dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Napadené OOP proto sice řeší celou řadu změn veřejné infrastruktury, aby až v budoucnu mohly být tyto podmínky naplněny – v současnosti však tomu tak není;
- 11) odůvodnění napadeného OOP nemá předepsané náležitosti, když neobsahuje komplexní zdůvodnění přijatého řešení a vybrané varianty, včetně vyhodnocení předpokládaných důsledků tohoto řešení (část II. příl. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů).

B.

Krajský soud již o věci rozhodoval rozsudkem ze dne 17.4.2013 č.j. 79 A 1/2013-47, kdy:

- I. zrušil část změny č. 9 Územního plánu obce Karviná, pokud jí byla provedena změna funkčního využití části urbanizované zóny centrální (U-C), jejího sektoru ochranného pásma (U-Cb), tak, že byla vymezena přestavbová plocha 9/P1,
- II. ve zbytku návrh zamítl, a
- III. rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Uvedený rozsudek krajského soudu však byl v odstavcích I. a III. výroku zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10.3.2014 č.j. 8 AOS 1/2013-41 a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

C.

Krajský soud posoudil podaný návrh, kdy uplatněné návrhové body konfrontoval s obsahem podání uplatněného navrhovatelem v procesu projednání napadeného OOP.

Navrhovatel v procesu projednání napadeného OOP učinil podání tohoto znění: *„Požadujeme prozkoumání způsobu odvedení srážkových a splaškových vod v souvislosti se záplavami v roce 2010, kdy došlo opakovaně k velkému zaplavení dvorního traktu OD PRIOR. Plánovanou zástavbou se domníváme, že dojde ke zhoršení akumulace vody z okolí OD PRIOR. Požadujeme, aby Město před vydáním územního rozhodnutí vyřešilo parkování pro zákazníky OD PRIOR v blízkosti OD v počtu asi 70 stání.“*

Při konfrontaci tohoto podání a nyní uplatněných návrhových bodů dospěl krajský soud k závěru, že návrhové body věcného (neprocesního) charakteru č. 3), 4), 6), 8), 9), 10) a 11) nemají žádný svůj předobraz v podání, jak jej navrhovatel uplatnil v procesu projednání napadeného OOP.

Ustálená rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. zejm. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 AOS 2/2010-116, Sb. NSS č. 2397/2011, www.nssoud.cz, zejm. body 30-32) přitom akcentuje, že nepodání příslušných námitek a důvody takové pasivity je třeba zkoumat přísně podle okolností konkrétního případu. Pokud účastník mohl při přiměřené péči o svá práva podat příslušné námitky a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemohou soudy rozhodující ve správním soudnictví porušit právní jistotu ostatních.

S těmito závěry se krajský soud – při zdůraznění subsidiární role správních soudů a zásady minimalizace soudních zásahů do veřejné správy – plně ztotožňuje a ani v nyní posuzované věci neshledává důvody, proč se od nich odchýlit. Za situace, kdy návrhové body 3), 4), 6), 8), 9), 10) a 11) nenalézají žádný svůj předobraz v podání navrhovatele uplatněného v procesu projednání a přijímání napadeného OOP, a kdy navrhovatel u dnešního jednání soudu výslovně sdělil, že v uplatnění takových námitek mu v době projednávání a přijímání napadeného

OOP nic nebránilo, shledává krajský soud tyto návrhové body nedůvodnými, a proto se jimi dále nezabývá.

D.

Ke zbylým návrhovým bodům 1), 2), 5) a 7) podal odpůrce své vyjádření, v němž navrhuje zamítnutí návrhu jako nedůvodného. Uvádí, že z podání navrhovatele nabyl odpůrce dojmu, že navrhovatel se záměrem souhlasí a chce jen řešit své uplatněné připomínky. K jednotlivým návrhovým bodům uvádí:

1) navrhovatel ve svém podání neuvedl odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezení území dotčeného námítkou, jak však vyžaduje § 52 odst. 3 stav. zák. Odpůrce se ovšem s jeho podáním vypořádal na str. 17 a 18, konkrétně takto:

„Požadavku, týkajícímu se prozkoumání odvedení srážkových a splaškových vod, nelze vyhovět při pořizování změny územního plánu vzhledem k tomu, že to pořizovateli nevyplývá ze stavebního zákona ani jeho prováděcích vyhlášek. Jedná se o stávající stavby dešťové a splaškové kanalizace, které územní plán respektuje jako stávající stavby v území a navržené plochy přestavby 9/P1 a 9/P2 se dvorního traktu OD PRIOR nedotýkají. Požadavek by měla společnost adresovat na vlastníka předmětných kanalizací, aby tento prověřil stav svého zařízení a zjednal případnou nápravu na předmětných kanalizacích. Domněnka, že plánovanou zástavbou dojde ke zhoršení odvodu shromážděné vody z okolí obchodního domu, je předjímání budoucího stavu, který ještě nenastal. Navazující podrobnější projektová dokumentace stavby v blízkosti obchodního domu (pro územní řízení) bude řešit mimo jiné i odvedení jak dešťových, tak splaškových vod z nové zástavby. Dokumentace bude zpracovaná oprávněnou osobou a navržené řešení bude odsouhlaseno správcem kanalizace, do které budou odpadní vody odváděné. K tomuto řešení se může společnost LE CYGNE SPORTIF GROUPE a.s. jako účastník územního řízení vyjádřit (zda s navrženým řešením souhlasí nebo podat proti němu připomínky).

Požadavek na zajištění parkování pro zákazníky obchodního domu se netýká pořizování územního plánu, společnost LE CYGNE SPORTIF GROUPE a.s. jej váže až k následnému správnímu řízení (územnímu), v rámci kterého jej může společnost uplatnit jako účastník řízení. Podle ust. § 5 odst. 2 vyhl. č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, se odstavná a parkovací stání řeší jako součást stavby, nebo jako provozně neoddělitelná součást stavby, anebo na pozemku stavby, v souladu s normovými hodnotami.

Obsah požadavku společnosti LE CYGNE SPORTIF GROUPE a.s., týkající se prozkoumání odvedení srážkových a splaškových vod, byl na veřejném jednání projednán se zástupcem dotčeného orgánu – Odborem životního prostředí Magistrátu města Karviné (příslušný vodoprávní úřad). Tento k požadavku uvedl, že způsob odvedení srážkových a splaškových vod z prostoru dvorního traktu OD PRIOR bude řešen v rámci zpracování projektové dokumentace pro územní řízení budoucí stavby ‚Multifunkčního centra‘.“

S ohledem na uvedené má odpůrce zato, že napadené OOP obsahuje náležitosti dle § 173 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „spr. ř.“);

2) manipulační plocha na pozemku parc. č. 551 v k.ú. Karviná-město – jakkoli je užívána pro parkování osobních automobilů a jakkoli byla přístupná pro všechny – není zařazena do seznamu místních komunikací, proto se na ni režim obecného

užívání dle § 19 odst. 1 ZPK. U vjezdu na tuto plochu byla navíc osazena závora a parkování zde bylo zpoplatněno. Předmětná plocha je ve vlastnictví odpůrce, které jako každý jiný vlastník může se svým majetkem nakládat dle svého uvážení. Navrhovatel ani nepředložil žádný doklad, který by jej opravňoval užívat tuto plochu pro své zákazníky. Odpůrci jako vlastníku této plochy tak nevznikají žádné závazky a povinnost zajišťovat pro navrhovatele náhradní plochy pro parkování (navíc by se jednalo o soukromoprávní vztahy, které nepřísluší řešit pořizovateli územního plánu). O své zákazníky by se měl postarat navrhovatel sám a nevyžadovat toto po odpůrci. Pořizovací plochy 9/P1 a 9P/2 jsou napadeným OOP řešeny tak, že parkování pro osobní automobily je řešeno v rámci těchto ploch – stavba parkoviště na terénu je stavbou přípustnou, příp. lze řešit parkováním uvnitř stavby – a přesný počet parkovacích stání bude určen dle § 5 TPS při řešení projektové dokumentace pro konkrétní stavbu. Odpůrce má za to, že navrhovatel chce nyní podaným návrhem prosazovat své soukromé zájmy (nikoli veřejné, jak je předkládá). Odpůrce namítá, že zákazníci OD PRIOR – pokud používali předmětné parkoviště – platili parkovné, tudíž je navrhovatelovo tvrzení o úbytku zákazníků zavádějící, neboť v blízkosti se nacházejí i jiná placená parkoviště;

- 5) dle § 28 odst. 2 písm. c) pam. zák. ke krajský úřad orgánem státní památkové péče, který uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková zóna nebo nemovitá národní kulturní památka, nejde-li o působnost ministerstva kultury, a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území. Jakkoli uplatnění stanoviska přísluší podle § 29 odst. 2 písm. c) pam. zák. i obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (zde Magistrátu města Karviné), ten své stanovisko vydal dne 17.3.2010, kde uvedl, že návrh napadeného OOP je z hlediska památkové péče přípustný;
- 7) ochranu ovzduší upravoval v době přijímání napadeného OOP zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOO“), podle jehož přísluší uplatnění stanoviska k územnímu plánu krajskému úřadu [§ 48 odst. 1 písm. w) ZOO], který s předloženým návrhem OOP souhlasil. Česká inspekce životního prostředí není dotčeným orgánem při schvalování územního plánu (srov. § 46 ZOO).

Vyjádření bylo doplněno podáním ze dne 23.5.2014, kde se však odpůrce vyjadřuje jen k návrhovým bodům 3), 4), 6), 8), 9), 10) a 11).

E.

Převážná část rozhodných skutkových okolností je mezi účastníky nesporná a soud je ověřil též z odpůrcem předloženého spisového materiálu. Soud proto učinil k uplatněným návrhovým bodům tento závěr o skutkovém stavu:

Navrhovatel v procesu projednání napadeného OOP učinil podání tohoto znění: „*Požadujeme prozkoumání způsobu odvedení srážkových a splaškových vod v souvislosti se záplavami v roce 2010, kdy došlo opakovaně k velkému zaplavení dvorního traktu OD PRIOR. Plánovanou zástavbou se domníváme, že dojde ke zhoršení akumulace vody z okolí OD PRIOR. Požadujeme, aby Město před vydáním územního rozhodnutí vyřešilo parkování pro zákazníky OD PRIOR v blízkosti OD v počtu asi 70 stání.*“

Toto podání posoudil odpůrce jako připomínky (nikoli námitky) a v napadeném OOP se s nimi vypořádal textem citovaným shora v části C.2).

Při posuzování hledisek ochrany ovzduší a státní památkové péče vycházel odpůrce z Koordinovaného závazného stanoviska krajského úřadu ze dne 16.3.2010 sp. zn. ŽPZ/4989/2010/Ham 327.1 V5, ve kterém krajský úřad vyslovil s návrhem napadeného OOP souhlas jak z hledisek ochrany ovzduší, tak z hledisek státní památkové péče.

Při posuzování hlediska ochrany ovzduší odpůrce nevycházel z názoru České inspekce životního prostředí.

Krajský soud z předloženého spisového materiálu dále zjistil, že k návrhu napadeného OOP se z pohledu státní památkové péče vyjádřil Magistrát města Karviné stanoviskem ze dne 17.3.2010 č.j. MMK/038453/2010 tak, že předmětný návrh OOP je z hlediska památkové péče přípustný.

F.

Ze shora uvedeného je evidentní nedůvodnost návrhového bodu 5), kdy bez nutnosti bližšího rozboru pravomocí jednotlivých orgánů na úseku státní památkové péče, krajský soud zdůrazňuje, že Magistrát města Karviné se jako orgán státní památkové péče k napadenému OOP vyjádřil, a to kladně. Tvrzení navrhovatele o tom, že tento orgán státní památkové péče byl pominut, proto neobstojí.

G.

Týká-li se posouzení napadeného OOP ve vztahu k namítané likvidaci zeleně, t.j. z hlediska ochrany ovzduší [návrhový bod 7)], krajský soud ve shodě s odpůrcem konstatuje, že podle § 48 odst. 1 písm. w) ZOO krajský úřad uplatňuje stanoviska k územním plánům a k regulačním plánům, obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a), pokud tato územně plánovací dokumentace navrhuje umístění zdrojů znečištění ovzduší.

Podle § 46 odst. 1 ZOO inspekce (t.j. Česká inspekce životního prostředí – pozn. soudu)

- a) dozírá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší týkajících se ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země před emisemi fluorovaných skleníkových plynů,
- b) provádí u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů měření znečišťujících látek za účelem kontroly dodržování emisních limitů a emisních stropů,
- c) spolupracuje s místně příslušnými orgány ochrany ovzduší a je oprávněna od nich vyžadovat informace,
- d) rozhoduje v pochybnostech o vymezení stacionárního zdroje a zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 10,
- e) ukládá nápravná opatření a rozhoduje o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje podle § 38,

- f) upozorňuje krajský úřad na nedostatky ve způsobu zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1,
- g) ukládá provozovatelům zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pokuty za porušení povinností podle ustanovení hlavy II,
- h) rozhoduje v případě spalování více druhů paliv v jednom zařízení spadajícím do kategorie zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů o emisních limitech a dalších požadavcích na jejich provozování podle § 5 odst. 4,
- i) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,
- j) shromažďuje a ověřuje informace potřebné pro posouzení vlivu výstavby zařízení i jeho provozu na kvalitu ovzduší v jiném státě v případě, že je příslušným správním úřadům předložen záměr na výstavbu zařízení, a předá je ministerstvu,
- k) vydává závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b), povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) a § 17 odst. 2 písm. a) až g) a i) a eviduje oznámení provozovatelů podle § 54 odst. 9 do 31.12.2002; po tomto datu je dotčeným orgánem státní správy v řízení o vydání těchto povolení. Ke každému řízení vydává své vyjádření a poskytuje odbornou spolupráci krajským úřadům při udělování těchto povolení. Na vyzvání poskytuje vyjádření do 15 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření neposkytuje v případech, kdy s vydáním povolení souhlasí,
- l) schvaluje regulační řády provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pro účely regulace emisí podle § 8,
- m) zajišťuje na základě rozhodnutí ministerstva podle § 39 odst. 1 a 3 odejmutí regulovaných látek a výrobků, které je obsahují,
- n) ukládá pokuty za porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy třetí tohoto zákona nebo právních předpisů Evropské unie upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země a o některých fluorovaných skleníkových plynech,
- o) ukládá pokuty za porušení povinností uvedených v § 3c.

Podle § 46 odst. 2 ZOO inspekce kontroluje

- a) dodržování povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- b) dodržování emisních limitů, emisních stropů, přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; dodržování limitního obsahu těkavých organických látek ve výrobcích, jejich dovoz, přepravu, prodej, označování, přečerpávání, skladování a používání v souladu s prováděcím právním předpisem,
- c) plnění plánů snížení emisí podle § 5 odst. 6 a plánů zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování podle § 5 odst. 8,
- d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro stacionární zdroje podléhající regulaci podle § 8 odst. 3 za smogové situace a dodržování regulačních řádů stacionárních zdrojů,
- e) plnění povinností souvisejících s provozní evidencí a souhrnnou provozní evidencí podle § 11 odst. 1 písm. e),
- f) správnost provádění autorizovaného měření emisí a imisí,
- g) činnost autorizovaných osob podle § 16 odst. 3; v případě závažných nedostatků navrhuje ministerstvu zrušení rozhodnutí o autorizaci právnických a fyzických osob podle § 15 odst. 14,
- h) dodržování povinností uvedených v § 3 odst. 2 až 4,
- i) plnění povinností uvedených v ustanoveních hlavy III nebo v přímo použitelných předpisech Evropské unie^{1a), 1b)},

- j) správnost údajů uváděných v prohlášeních o shodě s kritérii udržitelnosti podle § 3c odst. 1 a 2; v případě zjištění nesplnění kritérií udržitelnosti informuje místně příslušný celní úřad.

Z uvedeného výčtu pravomocí České inspekce životního prostředí se podává, že této inspekci přísluší vydání stanoviska toliko podle § 17 odst. 1 písm. b) ZOO. Toto ustanovení ji však opravňuje vydávat stanovisko toliko pro účely řízení o umístění stavby (územního řízení).

Krajský soud proto uzavírá, že Česká inspekce životního prostředí není dotčeným orgánem ochrany ovzduší ve vztahu k procesu přijímání územního plánu; odpůrce tedy nepochybil, pokud z jejího stanoviska nevycházel, naopak postupoval správně, když respektoval stanovisko k územnímu plánu vydanému řádně krajským úřadem podle § 48 odst. 1 písm. w) ZOO.

H.

Návrhovým bodem 1) navrhovatel napadá skutečnost, že jeho podání ze dne 25.6.2010 bylo odpůrcem posouzeno jako připomínky, ovšem s tímto podáním mělo být dle navrhovatele nakládáno jako s námitkami. Z toho navrhovatel dovozuje, že o jeho námitkách nebylo v napadeném OOP řádně rozhodnuto.

Dle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2008 č.j. 2 Ao 1/2008-51, www.nssoud.cz), pro posouzení, zda určité podání je třeba kvalifikovat jako námitku či pouze jako připomínku, není rozhodná kvalita či obsahové náležitosti podání, ale to, kdo předmětné podání učinil. Jsou-li tedy výhrady proti územnímu plánu vzneseny vlastníkem pozemků a staveb dotčených návrhem zastavitelných ploch, musí k nim být bez dalšího přistoupeno jako k námitkám. Pokud tak odpůrce neučiní, avšak podání řádně věcně projedná, nemá to vliv na možnost navrhovatele domáhat se soudní ochrany. Samotnou skutečností pojmenování předmětného podání (námitka či připomínka) nedochází k dotčení navrhovatele na jeho právech, rozhodné je, zda vznesená námitka byla řádně odpůrcem projednána a vyhodnocena.

S těmito závěry se krajský soud ztotožňuje a v nyní posuzované věci neshledal žádné důvody, pro které by se měl od nich odchýlit.

V posuzované věci je evidentní, že jakkoli navrhovatel při svém podání učiněném 25.6.2010 neuvedl odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezení území dotčeného námitkou (§ 52 odst. 3 stav. zák.), odpůrce neměl o skutečnostech, které by takto mohl navrhovatel precizovat, žádné pochybnosti.

Již z podání je zcela zřejmé, co navrhovatel návrhu územního plánu vytýkal a že se jeho podání týkalo přestavbové plochy 9/P1, přičemž i z vypořádání tohoto podání v napadeném OOP je zřejmé, že ani odpůrci nevystaly pochybnosti o těchto skutečnostech.

Z napadeného OOP je též zjevné, že odpůrce věděl, že navrhovatel je vlastníkem OD PRIOR, když – i při odhlédnutí od skutečnosti, že vztah k OD PRIOR navrhovatel ve svém podání zdůraznil – vyhodnotil, že navrhovatel bude účastníkem územního řízení, t.j. osobou, jejíž vlastnické právo k sousední stavbě anebo sousednímu pozemku nebo stavbě na něm může být územním rozhodnutím přímo dotčeno [§ 85 odst. 2 písm. b) stav. zák.]. Pokud by odpůrce nevěděl, že navrhovatel je takovou osobou, těžko by mohl závěr o účastenství navrhovatele v územním řízení učinit.

Pokud by soud při všech shora uvedených skutečnostech lpěl na tom, že navrhovatel měl uvést bližší odůvodnění svého podání, údaje podle katastru nemovitostí a vymezení dotčeného území, jednalo by se o pustý formalismus, který by představoval excés z účelu a smyslu § 52 odst. 3 stav. zák. – umožnit odpůrci zjistit, s kým vlastně jedná a kterého území se podání týká.

Krajský soud proto uzavírá, že ze této skutkové situace odpůrce pochybil, pokud podání navrhovatele ze dne 25.6.2010 posoudil jako námitku, nikoli jako připomínku.

Krajský soud se proto dále zabýval otázkou, zda mělo nesprávné posouzení navrhovatelova podání vliv na zákonnost napadeného OOP a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Odpůrce zejména uspokojivě vypořádal námitku navrhovatele týkající se odvodu srážkových a odpadních vod (jak bylo shora již opakovaně citováno), přičemž toto vypořádání považuje krajský soud za přesvědčivé a s ohledem na obsah navrhovatelovy námítky dostačující. Navrhovatel ostatně svým návrhem, jak jej k soudu podal, ani správnost a úplnost tohoto vypořádání nenapadá.

Odpůrce též v plném rozsahu (aniž by se soud na tomto místě vyjadřoval k věcné správnosti – k tomu viz bod H. níže) vypořádal námitku navrhovatele týkající se změny dosavadního veřejného parkoviště na zastavitelnou plochu multifunkčního centra, pokud dospěl k závěru, že tato námitka není způsobilá k projednání v okamžiku projednávání územního plánu, ale navrhovateli přísluší uplatnit ji až v řízení územním.

Ani návrhový bod 1) proto krajský soud důvodným neshledal.

I.

Dále navrhovatel namítal, že jeho námitkou týkající se změny dosavadního veřejného parkoviště na zastavitelnou plochu multifunkčního centra se měl odpůrce zabývat věcně, když se jedná o námitku náležející do procesu projednávání územního plánu [návrhový bod 2)].

Krom již uvedeného bylo z předloženého spisového materiálu zjištěno, že se v textu odůvodnění opatření obecné povahy, v části g1) Doprava, zmiňuje: „V rámci navrhované rozvojové plochy je řešena kapacita odstavných a parkovacích stání. Plochy pro parkovací místa jsou navrženy tak, aby byl zachován navržený počet parkovacích míst pro veřejnost ve stávajícím územním plánu (nutno zajistit parkování i pro centrální část historického centra a

jeho subjekty). Celková parkovací místa budou v rámci plánované výstavby navýšena o parkování multifunkčního centra, která budou navržena v souladu s normovými hodnotami. Ta budou realizována především formou podzemních parkovacích objektů s doplňkovými kapacitami na terénu.“ Tomuto textu odpovídá i grafická část změny č. 9 územního plánu obce Karviná. Výkres B3 – Doprava graficky znázorňuje významnější parkovací plochy. Z regulačního plánu, dostupného na webových stránkách navrhovatele, výkresů C3 – Komplexní urbanistický návrh a C4 – Doprava vyplývá, že je v přestavbové ploše 9/P1 plánováno 540 parkovacích stání a v přestavbové ploše 9/P2, rovněž v blízkosti nemovitostí navrhovatele, plánováno 320 parkovacích stání.

Podle § 6 odst. 1 OPVÚ plochy občanského vybavení se obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro přiměřené umístění, dostupnost a využívání staveb občanského vybavení a k zajištění podmínek pro jejich užívání v souladu s jejich účelem.

Podle § 6 odst. 2 věty první OPVÚ plochy veřejných prostranství zahrnují zpravidla stávající a navrhované pozemky jednotlivých druhů veřejných prostranství a další pozemky související dopravní a technické infrastruktury a občanského vybavení, slučitelné s účelem veřejných prostranství.

Podle § 9 odst. 1 OPVÚ plochy dopravní infrastruktury se obvykle samostatně vymezují (...) tehdy, kdy je vymezení ploch dopravy nezbytné k zajištění dopravní přístupnosti, například ploch (...) občanského vybavení pro maloobchodní prodej (...).

Podle § 9 odst. 3 OPVÚ plochy silniční dopravy zahrnují (...) pozemky staveb dopravních zařízení a dopravního vybavení, například (...) odstavné a parkovací plochy (...).

Zároveň OPVÚ v § 3 odst. 1 stanoví, že se plochy s přihlédnutím k účelu a podrobnosti popisu a zobrazování v územním plánu vymezují zpravidla o rozloze větší než 2000 m². Z tohoto ustanovení, stejně jako z § 9 odst. 1 OPVÚ i z obvyklé praxe vyplývá, že vymezovat samostatné plochy dopravní infrastruktury u jednotlivých staveb, byť se jedná o stavby a zařízení občanského vybavení umístěné na plochách občanského vybavení, pouze za účelem určení odstavných a parkovacích ploch je spíše výjimečné. Za tímto účelem bude zpravidla dostačovat vymezení ploch občanského vybavení, které budou zahrnovat jak pozemky vybraných staveb, tak i (obvykle okolní) pozemky „související dopravní a technické infrastruktury“, jak uvádí § 6 odst. 2 OPVÚ.

Požadavkům OPVÚ odpůrce dostál, protože se v opatření obecné povahy zabýval mimo jiné přestavbou křižovatky v řešeném území i výslovně zmíněnými parkovacími a odstavnými stáními (viz shora). Z citované pasáže opatření obecné povahy týkající se dopravy je zjevné, že odpůrce hodlá přinejmenším zachovat stávající počet parkovacích stání pro veřejnost. V případě výstavby multifunkčního centra se pak počet parkovacích stání zvýší podle příslušných norem. Vzhledem k tomu, že z opatření obecné povahy rovněž vyplývá, že se v řešeném území bude ještě muset provést zaměření podzemních sítí a

teprve potom bude možné přistoupit k započetí projekčních prací (str. 13 opatření obecné povahy), byl by požadavek na přesné vymezení parkovacích stání v této fázi neuskutečnitelný.

Ve vztahu k vypořádání námítky navrhovatele týkající se parkování pro obchodní dům PRIOR lze souhlasit s navrhovatelem v tom, že odpůrce mohl námitku vypořádat podrobněji nebo alespoň odkázat na část opatření obecné povahy g1) Doprava, která se parkovacími a odstavnými stáními zabývá. Na druhou stranu samo opatření obecné povahy tuto otázku výslovně řeší a námitka navrhovatele směřovala pouze k tomu, aby bylo parkování před jeho obchodním domem vyřešeno „*před vydáním územního rozhodnutí*“. V této souvislosti nebylo pochybením odpůrce, pokud navrhovatele odkázal na samostatné územní řízení a upozornil jej, že se ho bude moci účastnit.

Je třeba připomenout, že při přezkumu územně plánovací dokumentace postupují správní soudy zpravidla zdrženlivě. Není jejich úkolem, aby hledaly nejlepší řešení pro územní společenství občanů, jehož právo na samosprávu je zaručeno čl. 8 a čl. 100 odst. 1 Ústavy. Právě proto mají správní soudy střežit především dodržení zákonných mezí.

Rušit za popsaneho stavu podstatnou část opatření obecné povahy pro nedostatečné vypořádání námítky navrhovatele by bylo přehnané a především v rozporu se zmiňovanou zásadou zdrženlivosti při přezkumu územně plánovací dokumentace.

Ani návrhový bod 2) tak nebyl shledán důvodným.

J.

Jelikož žádný z návrhových bodů není důvodný, krajský soud návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé s.ř.s. zamítl.

K.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy v řízení byl zcela úspěšný odpůrce, kterému tak vůči navrhovateli vzniklo podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, které byly účelně vynaloženy.

Za účelně vynaložené krajský soud nepokládá náklady vynaložené na zastoupení odpůrce advokátem. Nevidí důvodu ničeho změnit na konstantní judikatuře správních soudů, která byla podpořena i názorem soudu Ústavního, že v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit. Důvodem hodným zvláštního zřetele pro výjimečné nepřiznání náhrady nákladů řízení lze ve věcech správního soudnictví spatřovat i ve skutečnosti, že úspěšný účastník je nemalým orgánem státní správy

(členěným na 8 odborů a dále na oddělení, kdy jen oddělení strategie a plánování – do jehož působnosti předmět řízení spadá – má 18 pracovníků, jak plyne z webových stránek odpůrce). Schopnost a povinnost hájit vlastní rozhodnutí na soudě je v takovém případě integrální součástí řádného výkonu státní správy, k němuž je takový správní úřad dostatečně vybaven. Povinnost správního úřadu jím vydané rozhodnutí hájit na soudě proti správní žalobě představuje samozřejmou součást povinností plynoucí z běžné správní agendy. Nelze proto spravedlivě žádat na navrhovateli, aby hradil náklady, vzniklé tím, že správní úřad udělil k zastupování plnou moc advokátovi.

Účelně vynaložené náklady odpůrce tak představuje toliko soudní poplatek zaplacený v souvislosti s podáním kasační stížnosti ve výši 5.000,- Kč a cestovné, které by bylo vynaloženo samotným odpůrcem v souvislosti s cestou k soudu a zpět. Soud respektuje odpůrcovu volbu dopravního prostředku a dopravce (vlak Českých drah), kdy cena jízdenky Ostrava-Karviná a zpět činí 78,- Kč (místního přepravného se odpůrce u jednání vzdal).

Soud proto uložil navrhovateli zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení součet těchto částek, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který odpůrce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud navrhovateli povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, nebo je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno nesprávné řešení otázky, kterou se Nejvyšší správní soud dosud nezabýval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 27. května 2014

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu